

Bana Sorun

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Eylül 2021

Acının kol gezdiği, senelerde büyüdüm,
Üstünde kumpas dolu, tezleri bana sorun.
Emekleme görmeden, bir kaç ayda yürüdüm,
Geride bıraktığım, izleri bana sorun.

Ehil olan olmayan, her bir işe girişti,
Tecrübe kalktı rafa, anlamadım ne işti,
İnsanları bıraktım, bak mevsimler değişti,
Baharsız geçip giden, yazları bana sorun.

Nicesini tanırım, ölçüsüzce kalkışlar,
Nefsine gurur katar, o boş yavan alkışlar,
Benliğimi sarsarken, kibir kokan bakışlar,
Sevgisiz meymenetsiz, özleri bana sorun.

Şiire maya katar, verdiğimiz muhtıra,
Hıfzedip yaşamak var, yazılır mı satıra,
Şimdikiler replika, eskilerden hatıra,
Yüreğime nakşolan, güzleri bana sorun.

Derde çilingir olup, her durumu anlatan,
Nerede olsa bile, kendisini dinleten,
Sadece sanatıyla, tellerini parlatan,
Acı acı inleyen, sazları bana sorun.

Hele birde bacılar, analar var mealsiz,
Onlarsız boş kalmaz mı? yıldızımız hilalsiz!..
Nene hatundur hepsi, tarifleri emsalsiz,
Ülkemin hanım gücü, kızları bana sorun.

Nicesi çelme taktı, atladık takılmadık,
Bin bir kumpas denendi, yerlere çakılmadık,
Türlü türlü cefayı, çekip de yıkılmadık,
Bağırda söndürülen, közleri bana sorun.

Dağların denizlerin, ovaların çorağın,
Bekçisi elbet benim, ağaçta tek yaprağın,
Yedi iklim dolaştım, varisiyim toprağın,
Adım ki Anadolu, bizleri bana sorun.

Elbet Âdemler versin, vatan için bir ahit,
Gökyüzünde melekler, yerde kim varsa şahit,
Yine çağırsın vatan, mücahitim mücahit,
Yurduna can veren o, yüzleri bana sorun.

Âdem Efiloğlu